

страшна-та онази борба съ властолюбиво-то Римско духовенство, борба, която най-послѣ избави народи-тѣ отъ духовно-то и тѣлесно бреме на Римския папа. Но въ Българія гдѣто сѫ се разработвали други-тѣ стѣрни на богумилство-то, вѣроученіе-то му сирѣчъ и аскетизъмъ-тѣ, тази ересъ е имала твърдѣ лоши послѣдствія. Тя се е распространила особено много во време-то на Самуила, който като е былъ залисанъ съ непрестана воина съ Византіици-тѣ, не е ималъ време да ѹ гони, та че, види се, и боялся е да раздръзня многобройни-тѣ богумили. — Има преданіе, което говори, че Самуиловъ-тѣ сынъ Гавриилъ и негова-та жена сѫ били такожде богумили. Отъ усилванье-то на богумили-тѣ въ това време тѣй се е била побръкала православна-та Българска църковь, щото защитници-тѣ ѹ, види се, сѫ паднали въ отчаяніе, епископи-тѣ и свещенници-тѣ не сѫ мыслили вѣче, види се, че ще да може да се тури конецъ на тѣзи съблазни, и да се очисти православна-та църква отъ *пле-велъ*. — Това ные заключаваме отъ слово-то на Пресвитера Козма, който съ силни думи укорява Българското православно духовенство за негово-то отчаянно равнодушіе къмъ еретическо-то буйство. Ето на примѣръ съ каква рѣчъ той ся обрѣща къмъ Български-тѣ епископи. —

„Но аще люди порученные ему учимъ страху Богу, жию, тогда есмы по истинѣ Епископы и настольницы Божіих святыхъ Апостолъ. — Подражайте бывшивъ, прежде васъ въ вашихъ санѣхъ и епископъ, Григорія, „мню, и Василія и Йоанна и прочія, ихже имена помянувшіе боятся бѣси, ихже печали и скорби о людехъ „бывшая кто исповѣсть, ихже памятми веселятся ангели „и человѣци. — Не рѣцы никто же: не мощно есть въ сія „лѣта сему быти: тѣй быша святіи, велицыи и крѣпкіи „и лѣта ихъ добра, нынѣ же зла насташа. — О отцы,